

บางอย่างที่ดีกว่า และบางอย่างก็ด้อยกว่า แต่เมื่อประเมินภาพรวมกันแบบ A/B test ผมฟันธงไปเลยว่า ผมอยู่กับแอมป์ Class D ได้สบาย ๆ และผมก็เชื่อมั่นเข้าประจำการในซิสเต็มส่วนตัวแล้วด้วย มันไม่ด้อยไปกว่าแอมป์โซลิดสเตทคุณภาพสูงแล้วครับตอนนี้ สำหรับแอมป์ Class D ตอนนี้ เรามีอินทิเกรตแอมป์ DSi 200 กำลังขับ 200 วัตต์, DS 225 กำลังขับ 225 วัตต์, DS 450 กำลังขับ 450 วัตต์ และ DS450M ที่เป็นแอมป์ 450 วัตต์ โมโนบล็อกครับ ส่วนผลตอบรับแอมป์ตระกูล DS ก็ถือว่าดีทีเดียว

ADP: แอมป์ Class D จะเป็นทิศทางใหม่ของ ARC? แล้วแอมป์ Class D ของคุณมีความแตกต่างกับแอมป์ Class D ของคนอื่นอย่างไร?

ARC: เราออกแบบแอมป์ Class D และผลิตเองหมด ไม่ได้จ้างวงจรน้ำแข็งมาใส่ (Ice Power) ภาคซัพพลายและฟิลเตอร์ที่เป็นปัญหาของวงจร Class D เราได้ออกแบบและทำขึ้นมาเอง เราใช้เวลาหนึ่งปีเต็ม ๆ กว่าโปรเจกต์นี้จะออกแบบเสร็จสิ้น ส่วนจะบอกว่าแอมป์ Class D เป็นทิศทางใหม่ของเราหรือไม่ใช่ เราก็ยังทำแอมป์หลอดไปเรื่อย ๆ หละครับ ไม่ได้หันไปพัฒนาแอมป์ Class D อย่างเดียวหรอกครับ พัฒนาการยังคงต้องมีทั้งสองอย่าง (เชื่อว่าแอมป์โซลิดสเตทของ ARC จะลดบทบาทลงไปแน่ คงจะมีแต่ไฮบริดแอมป์และแอมป์ Class D, วิศัลย์)

ADP: Mark Levinson รุ่นเรือธง ซึ่งมักเป็นตัวกำหนดทิศทางของบริษัทที่ใช้แอมป์ Class D กำลังขับ 500 วัตต์ ทาง ARC ทำออกมากี่วัตต์ครับ?

ARC: ตอนนี้เรามี 450 วัตต์ครับ น่าจะขับลำโพงทุกตัวได้ดีแล้วครับ เป็นรุ่น DS450M สำหรับโมโนบล็อกและ DS450 สำหรับสเตอริโอแอมป์

ADP: ขอคุยเรื่องอุปกรณ์เชื่อมต่อ ระยะหลัง ๆ มานี้มีผู้ผลิตเครื่องเสียงหลายรายที่ผลิตหรือจ้าง ผู้ผลิตสายสัญญาณ สายลำโพงและสายไฟที่พยายามแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของเสียงและเลื่อนลำดับความสำคัญไปเป็นอุปกรณ์หลักไปแล้ว ที่นี้กลับมามีแอมป์ไฟลอปายเออร์ของคุณ แอมป์หลอดกับโซลิดสเตทแบบไหนที่ “ไว” กับการเปลี่ยนสายลำโพงมากกว่ากัน?

ARC: ผมยกตัวอย่างให้เห็นภาพ ถ้าลำโพงตัวเดียวกัน ใช้สายลำโพงตัวเดียวกัน และเปลี่ยนจากแอมป์หลอดไปเป็นโซลิดสเตท เสียงจะมีความแตกต่างมากกว่าการใช้แอมป์และลำโพงตัวเดียวกัน แล้วเปลี่ยนสายลำโพง ผมเห็นว่าสายลำโพงคุณภาพมาตรฐานก็พอเพียงแล้ว จุดสำคัญของคุณภาพเสียงอยู่ที่คุณภาพของอุปกรณ์หลักครับ ในความคิดเห็นของผม อีกเรื่องหนึ่งก็คือ คุณภาพของแหล่งจ่ายไฟฟ้า ดังนั้น การเปลี่ยนสายไฟฟ้ายิ่งเห็นผลชัดเจน แต่อย่าเข้าใจอะไรผิดนะครับ ใครที่คิดจะเอาอุปกรณ์พวกนี้มาจูนเสียง ผมว่าผิดถนัดเลย เพราะมันจะเข้าไปตกแต่งและบิดเบือนเสียงของอุปกรณ์หลักดั้งเดิมที่ผู้ผลิตได้ออกแบบมาให้ถ่ายทอดเสียงที่ถูกต้องตามที่ได้กำหนดเอาไว้แล้วให้เปลี่ยนไป ส่วนตัวผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการเอาอุปกรณ์เสริมมาจูนอุปกรณ์หลัก คุณน่าจะใส่ใจกับการเชื่อมต่อทางจัดวางและอะคูสติคจะดีกว่า (แรงครับแรง)

ADP: คุณเล่าว่าคุณเป็นเซลล์ขายเครื่องเสียงไฮเอนด์มาก่อนตั้ง 15 ปี ผมอยากถามว่า จากประสบการณ์ของคุณที่ใช้ ARC เล่นกับลำโพงอะไรที่ดูจะเหมาะสมกับมันมากที่สุด?

ARC: สำหรับผม ผมชอบจับคู่กับ Wilson Audio, Vandersteen และ Magnepan ตอนนั้นผมจับคู่กับ Sonus Faber Amati Homage ก็ไปได้สวยเช่นกัน ในทางกลับกัน ผู้ผลิตลำโพงที่ผมยกตัวอย่างมาก็ใช้ซิสเต็มของเราเป็น Reference เช่นกันครับ

ADP: อยากทราบอุปกรณ์เสริมที่ใช้ในห้องทดสอบของ ARC

ARC: สายลำโพง สายไฟ และสายสัญญาณ เรามีใช้หลายยี่ห้อ เพราะมีผู้ผลิตหลายรายเอามาให้เราใช้ ทั้ง Nordost, Shuyata, Kubala Sosna, van den Hul และ Transparent Audio อย่างไรก็ดี ถึงเรามีสายให้ใช้หลากหลายสำหรับเรามันก็อุปกรณ์เสริมครับ มันต้องสามารถเชื่อมต่อสัญญาณ โดยที่ไม่บดบังและบิดเบือนคาแรคเตอร์ของอุปกรณ์หลัก ทำหน้าที่เพียงแค่นี้ก็พอแล้ว ไม่ต้องมาเสริมอะไรให้กับซิสเต็มหรอก

ADP: คำถามสุดท้าย ทาง ARC มีทิศทางในการออกแบบสินค้าในอนาคตอย่างไรบ้างครับ?

ARC: ในระยะหลังมานี้เราค่อนข้างวิจัยเพื่อหาจุดที่ลงตัวที่สุด ระหว่างวงจรหลอดและวงจรโซลิดสเตทให้ทำงานร่วมกันมากเป็นพิเศษ (ไฮบริด) ในเพาเวอร์แอมป์หรือปริแอมป์รุ่นเรือธงของเรา มีทิศทางการพัฒนาไปแบบนั้น คุณลองดูเพาเวอร์แอมป์รุ่น Reference ของเรา ตั้งแต่รุ่น 150, 210 และ 610 ก็ใช้วงจรไฮบริดในลักษณะที่ว่ามันหรือแม้แต่รุ่นรองลงมาจากรุ่น Reference เช่น Phono รุ่น PH-8 และ PH-6 ก็ใช้เช่นกัน เราพบว่าวงจรไฮบริดมีข้อดีที่หลอดทำไม่ได้ นั่นคือ แบคกราวด์นอยส์ที่เจียบสจัด และไดนามิกบางอย่างที่หลอดยังทำไม่ได้ไม่ถึงจุดสุดยอด แต่ในขณะที่การทอดตัวของทางเสียงและบรรยากาศที่มีความน่าฟัง (Decay) ก็เป็นจุดแข็งของหลอดที่ทำให้ “หลอด” จะคงอยู่ไปเรื่อย ๆ ในวงการไฮเอนด์ นอกจากนี้ เสถียรภาพของวงจรเป็นสิ่งที่ดีที่ ARC ตระหนักดีเป็นอย่างยิ่งว่า เครื่องเสียงจะต้องมีคุณภาพควบคู่ไปกับความน่าเชื่อถือ มีข้อปล่อยออกมาแล้วต้องตามแก้ Bug ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ด้วยการอัปเดตเฟิร์มแวร์แบบนั้น เราคิดว่ากลุ่มลูกค้าของเราเป็นกลุ่มที่มีความพิถีพิถันกับคุณภาพเสียงและการใช้งานต้องมีความเรียบง่ายและไม่ซับซ้อนครับ

ADP: ขอขอบคุณสำหรับการสัมภาษณ์ ARC แบบ Exclusive ในคำคืนนี้ และหวังว่าคุณจะได้กลับมาเยี่ยมเมืองไทยอีก ราตรีสวัสดิ์ครับ

ARC: เน้นนอนครับ และขอบคุณสำหรับการสนทนาที่สนุกสนานในคืนนี้เช่นกัน ราตรีสวัสดิ์ครับ

ก็เป็นอันว่าจบลงไปแล้วกับเกมสัมภาษณ์คล้าย ๆ กับเกม 20 คำถาม ถ้ามีโอกาสสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของบริษัทเครื่องเสียงต่าง ๆ เหล่านี้ ผมมักถามเรื่องประสบการณ์ การให้ความเห็น และมุมมองต่าง ๆ ในวงการเครื่องเสียงมากกว่าจะถามเรื่องสินค้าของเขา ผมเชื่อว่า ผู้ที่เป็นผู้ผลิตสินค้าระดับไฮเอนด์ที่ตั้งอยู่คนละซีกโลก แต่มีใจรักในดนตรีเช่นกัน เขาอาจมีวิธีการคิด หรือมีวิธีการเล่นที่แตกต่าง หรือข้อเสนอแนะที่เราอาจจะคิดไม่ถึง และผมคิดว่าความแตกต่างนี้แหละที่ทำให้การเล่นเครื่องเสียงเต็มไปด้วยสีสันและการพัฒนา คืนนี้นั้นก็ปรากฏว่า WJ มาได้ดี หลับสบายไปเลย คราวนี้ก็มาว่ากันที่บทความทดสอบประจำฉบับกันต่อครับ

ProAc: Carbon Pro8

เรื่องใหม่กับการทวงตำแหน่งบนเก้าอี้ยิบสุดยอดลำโพงไฮเอนด์

ตัว WJ เองได้สัมผัสและสนิทสนมชิดเชื้อกับลำโพง ProAc รุ่น Response One SC อยู่หลายปี เนื่องจากสมัยก่อน ๆ ยังมิได้คบหาลำโพงใหญ่ ๆ หรือซิสเต็มใหญ่ ๆ เนื่องจากปัจจัยหลาย ๆ อย่าง เมื่อปัจจัยถึงพร้อมก็มีการขยับขยายระบบมาเรื่อย ๆ จนถึงวันนี้ได้มาใช้ชีวิตกับลำโพงที่ใหญ่กว่า One SC ซักสิบเท่า (วัดกันที่ความใหญ่โตของตู้เรียงกันซักสิบใบ เท่ากับลำโพง Jabba the Hutt 800D) ก็เลยต้องมีการทบทวนความหลังกันซักเล็กน้อยสำหรับภาคอาร์มภบลำโพง ProAc ที่กำลังจะทำการทดสอบในฉบับนี้ เมื่อพูดถึง ลำโพง ProAc ตระกูล Response นั้น จัดว่าเป็นตระกูลใหญ่สุด ประกอบด้วย Response 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 3.8, 4 และ 5 มันเป็นลำโพงที่ไม่มีใครปฏิเสธได้เลยว่า คุณภาพเสียงกลางของมันมีเสน่ห์และชวนให้เคลิบเคลิ้มอย่างมาก อีกทั้งมิติที่แม่นยำระดับจับวางและเป็นเอกเรื่องลำโพงสองหน้าแม้แต่ผู้เล่นลำโพงเล็กในบ้านเรายังต้องยกให้ Response One SC เป็นหนึ่งในราชาลำโพงเล็กที่ดีที่สุด ยุคนั้นบ้านเราใครมี ProAc Response 4 ตั้งอยู่ในห้องนี้ คุยได้ว่า “ไฮเอนด์” ได้เลย ทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้ฟังเสียง กิตติศัพท์และโปรดักตอิมเมจมันดัง

ขนาดนั้น หลังจากลำโพงตระกูล Response ออกมาสู่ตลาดได้นานพักใหญ่ ปรากฏการณ์ “ดิจิทัลแบนด์วิท” ที่ทำให้ลำโพงที่ตอบสนองความถี่ โดยเฉพาะด้านปลายแหลมที่ระดับ 20-25 kHz เริ่มจะอยู่ไม่สุข เพราะแบนด์วิทที่ท้อปเอนด์นั้น ว่ากันที่ 40-50 kHz ซะแล้ว (เดี๋ยวนี้ 50-100 kHz อีกแล้ว) ลำโพงอย่างสำนัก ProAc ก็ต้องปรับตัว โดยปล่อย ProAc รหัส Future และตามมาด้วยรหัส Response “D” เป็นลำดับต่อมา อันว่า D นั้น ใครจะบอกว่าเป็นตัวย่อของ Digital ก็ได้ หากทาง ProAc เขาบอกว่าเป็นตัวย่อของคำว่า Dynamic คือสื่อความว่าลำโพงในอนาคตนี้จะให้ “พลัง” ที่มากกว่า และโดดเด่นกว่า Response แบบเดิม ๆ หลังจากที Response D ออกมาแล้ว ลำโพงตระกูล Response ที่เป็นตัวเลข เช่น 1.5, 2.5, 3.8, 4 หรือ 5 ก็ถูก “กินรวบ” กลายสภาพไปเป็น Response D2, D18, D28, D40, D80 และ D100 ไปฉับพลันทันใด คงเหลือไว้แต่ ProAc รุ่น Response One SC ซึ่งผู้คนยังคงลิ้มลิ้มกันทั่วโลกที่โรงงานยังผลิตต่อไปอีกพักใหญ่ จนกระทั่งวันหนึ่ง โรงงานตัดใจยุติการผลิต และปล่อย Response D1 ออกมาเป็นตัวตายตัวแทนอย่างเต็มตัว ว่ากันว่า ลำโพงตระกูล Future หรือแม้แต่ Response D ของ ProAc นั้น คาแรคเตอร์ “เฉพาะตัว” บางอย่างที่เรา ProAc เดิมถ้าไม่เซ็นชอบถูกใจก็พาลบ้ายบายย้ายค่ายกันไปเลย ส่วนตัวผมคิดว่า นับตั้งแต่ ProAc ขยับตัวเป็น Response D ออกมา บรรดานักเล่นหรือแฟนเก่าต่างก็ให้การต้อนรับที่ไม่ค่อยจะอุณหนาฝาคั่งนัก ประจวบกับความแปรปรวนของโลกเครื่องเสียงที่สนับสนุนผลักดันให้ผู้ผลิตทุกสำนักต้องตอบสนอง “ความเป็นที่สุด” มากขึ้นไปเรื่อย ๆ อย่างรวดเร็ว ที่สำคัญในตลาดมีผู้ที่พร้อมด้วยปัจจัยที่จะจ่าย “ความเป็นที่สุด” ซะด้วย

AD

AD

AD

เมื่อดูจากประวัติศาสตร์ของ ProAc ตระกูล Response 4 หรือ 5 ที่เป็นเรือธงในอดีต ตามมาด้วย Response D80 และ D100 นั้น ผมว่าเรือธงตระกูล Response D อายุสั้นกว่าด้วยการขับเคลื่อนของเทคโนโลยีที่ไวกว่ากัน หรือจะเรียกว่าคลื่นเทคโนโลยีมันถาโถมซัดสาดเร็วกว่ากันก็คงไม่ผิด ผมคงไม่บังอาจวิจารณ์ ProAc Response D ระดับเรือธงนั้นว่ามีสัมผัสเสียงเป็นอย่างไร มีบ้างเพราะไม่ได้ฟังแบบการทดสอบเป็นกิจลักษณะ แต่ก็เชื่อมั่นว่าจะตอบสนองเทคโนโลยีในการฟังในยุคนั้นได้ดี และวันนี้ ProAc D100 และ D80 ก็ได้ยุติการผลิตลงแล้ว (ข้อมูลจากเว็บไซต์) โดยเรือธงใหม่ที่ ProAc ปล่อยออกมาคือ ProAc Carbon Pro 8 ผู้ที่ และ Carbon Pro6 ผู้น้อง เปิดตัวด้วยราคาตัวที่แพงที่สุดเท่าที่ ProAc เคยตั้งราคากันมาและเต็มไปด้วยความคาดหวังว่าจะเป็นลำโพงที่กลับมา “ทวงความยิ่งใหญ่” และจะเป็นลำโพงตัวเลือกลำดับต้น ๆ ในตลาดของผู้ที่มีปัจจัยพร้อมที่จะจ่าย “ความเป็นที่สุด” ทั่วโลก หลังจากที่ปล่อยให้ค่ายลำโพงน้องใหม่หลายรายจากอเมริกา “ระดมยิง” อยู่ฝั่งเดียว! ก็คงต้องพิสูจน์กัน คราวนี้ที่ไทยโดย WJ และสำนักออกดีไอไฟล์ น่าจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์แรกในโลกกระมังที่ได้ทดสอบลำโพง ProAc Carbon Pro 8 ก่อนนิตยสารยักษ์ใหญ่ทั้ง Sterophile และ TAS ซะด้วย แหม... เป็นปลื้มครับ เป็นปลื้ม ProAc Carbon Pro 8 ใช้โครงสร้างตู้ที่มีขนาดกะทัดรัดกว่า Response D100 ออกแบบเป็นลำโพงตู้เปิดที่มีพอร์ตอยู่ด้านล่างของลำโพง ประกอบด้วยเบสไดรเวอร์ขนาด 8” สองดอก ไดรเวอร์เสียงกลางขนาด 3” หนึ่งดอก และทวิตเตอร์ไดรเวอร์แบบ Ribbon สิ่งที่น่าสนใจก็เห็นจะเป็นการเลือกใช้วัสดุที่ทำไดรเวอร์และส่วนประกอบของตู้ลำโพงที่ใช้ “คาร์บอนไฟเบอร์” มาเป็นวัสดุและส่วนประกอบของลำโพง นำเสียดายที่เว็บไซต์ของ ProAc ไม่ค่อยได้ให้รายละเอียดในเชิงวิศวกรรมในเรื่องของไดรเวอร์มากนัก WJ ก็ต้องค้นเอาจากอินเทอร์เน็ตเท่าที่พอจะหาได้มาบรรยายให้ท่านฟัง ก่อนที่จะไปพูดถึงการฟังทดสอบต่อไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ

ProAc ได้วิจัยเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำคาร์บอนไฟเบอร์ (เส้นใยคาร์บอน) มาใช้เป็นวัสดุที่ทำไดรเวอร์ วัสดุคาร์บอนไฟเบอร์มีน้ำหนักเบา ขึ้นรูปเป็นอะไรก็ได้ มีความแข็งแรงต่อน้ำหนักสูงมาก มากขนาดที่ว่าเอามาทำเป็นห้องโดยสารของรถแข่งสูตรหนึ่ง เวลารถชนขึ้นมาด้วยความเร็วระดับ 300 กิโลเมตรต่อชั่วโมง ห้องโดยสารก็ยังสามารถรองรับแรงกระแทกโดยไม่เสียรูป ขนาดที่ผู้ขับก็ยังสามารถเดินเซ ๆ ตูบตูดเปิดออกมาได้ ในวงการเครื่องเสียงก็มีการนำคาร์บอนไฟเบอร์มาใช้กันแล้ว ที่เห็น ๆ ก็อาร์มที่ใช้กับเครื่องเล่นแผ่นเสียง หรือตู้ลำโพงที่เป็นรูปทรงประหลาดก็มักขึ้นรูปคาร์บอนไฟเบอร์ทั้งนั้น

เบสไดรเวอร์ของ ProAc Carbon Pro8 ได้อานิสงส์จากการใช้วัสดุคาร์บอนไฟเบอร์ผสมโพลีเอสเตอร์พิเศษนี้มาทำกรวยลำโพงเพื่อรองรับการขับเคลื่อนแบบลูกสูบ สำหรับการขับเคลื่อนความถี่ต่ำโดยปลอดภัยอย่างสมบูรณ์แบบ การปรับจูนน้ำหนักโคนใช้แกล็กเกอร์พิเศษเคลือบอยู่ด้านหลัง ส่วนมิดเรนจ์ไดรเวอร์เป็นโดมคาร์บอนไฟเบอร์ถักออบน่ายาโพลีเอสเตอร์ปากกรวยที่เป็นโครงใช้คาร์บอนไฟเบอร์เช่นกัน ทวิตเตอร์แบบริบบอนที่ใช้มีมวลของริบบอนที่เบาที่น้ำหนักของเส้นผมเพื่อการตอบสนองความถี่ที่ฉับไว และให้รายละเอียดที่ดี (น่าสังเกตว่า ริบบอนทวิตเตอร์กลับมาอีกครั้งแล้ว ๆ ยุโรปและอังกฤษ ที่เห็น ๆ ก็ Monitor Audio รุ่น Platinum, Gold รุ่นใหม่ หรือ T+A ก็เลือกใช้ทวิตเตอร์แบบนี้)

ตู้ลำโพงยังเป็นทรงสี่เหลี่ยมธรรมดา เลือกใช้ไม้ที่มีความหนาแน่นสูง (HDF, High Density Fiber board) ที่แถมไปด้วยบิทูเมน (คล้ายยางมะตอย) มาประกอบเป็นตัวตู้ จูเนโรเนนซ์ตู้ด้วยโครงสร้างและความหนาของตู้แต่ละส่วนต่าง ๆ กัน ความหนารวมอยู่ที่ 35 มิลลิเมตร ขั้วต่อด้านหลังทำเป็นสัญลักษณ์ของ ProAc รองรับการเชื่อมต่อแบบไปไวร์ ฟิเนซิง

ที่ได้มาเป็นลายไม้เคลือบแล็คเกอร์แข็งสวยสดงดงามเงาวับเป็นกระจกประดุกงานเฟอร์นิเจอร์หรืองานผิวเปียโน กับน้ำหนักตัว 68 กิโลกรัมต่อข้าง ก็ต้องยอมรับว่าเวลาชั้บลำโพงแต่ละครั้งก็ได้เหงื่อกันเลย แม้อยู่ในห้องแอร์เย็นฉ่ำก็ตาม ฐานตู้เป็นคาร์บอนไฟเบอร์ทั้งแห่งดูโฉบเฉี่ยวดีแบบรถสปอร์ต ด้วยน้ำหนักที่เบาและแรงทำให้มันสะสมหลังงานน้อยกว่า ดังนั้น เราควรต้อง Drain แรงสะท้อนออกไปอย่างรวดเร็วด้วยสไปค์ครับ ต้องเน้นกันเลยทีเดียว

ในขั้นต้น ผมใช้ VTL : MB-450 Mk III ชั้บลำโพง ProAc : Carbon Pro 8 ด้วยสาย JPS : Aluminata สิ่งที่น่าสนใจอย่างยวดของลำโพงคู่นี้ที่ต้องพูดถึงกันก่อนก็คือ เบส ครับ แม้ว่าเวลาเล่นกับแอมป์หลอด แต่พลังเบสนี้ติดหูตั้งแต่แรกของการฟังเลยทีเดียว ผมใช้เวลาาวหนึ่ง-สองสัปดาห์ก่อนที่จะเปลี่ยนเอา Pass Labs : X350.5 ลงไปแทนที่ ดังนั้น ในการทดสอบจริง ผมก็จะบรรยายความแตกต่างระหว่างการเปลี่ยนแอมป์ที่ใช้ชั้บกับ ProAc : Carbon Pro 8 คู่นี้ให้ฟังกัน อ้อ... ความแตกต่างเล็กน้อยเวลาติดตั้งอุปกรณ์ประกอบของ Pass Labs สำหรับการทดสอบ ProAc : Carbon Pro 8 ก็มีการใช้ Vibex : DC Filter รุ่นใหม่เข้าไปดักสัญญาณรบกวนที่ต้นทางด้วยสาย Hovland : Reference แล้วค่อยจัดระเบียบไฟฟ้าอีกทีด้วย Quantum : QX4 ผ่านสายไฟ Cardas : Golden Reference ส่วนที่ไม่ได้ตั้งใจก็เห็นจะเป็นลำโพง Totem Acoustic เรืองรุ่น Metal ที่แอบมาเป็นนายแบบอยู่หลังฉากนั้นแหละครับ กระทบกับอะคูสติกส์บ้างเล็กน้อย แต่ไม่สามารถบดบังความเจิดจรัสอันเป็นตัวตนของลำโพงที่ถูกทดสอบได้แต่อย่างใด

Overture

ก่อนจะเข้าสู่กระบวนการ ขอแจ้งระยะการจัดวางลำโพง ProAc คู่นี้ก่อน ลำโพงซ้าย-ขวาถูกวางห่างกันที่ 2.13 เมตร วางห่างจากผนังหลัง

AD

AD

1.73 เมตรถึงหน้าตู้ ระยะนี้คือการเซตที่ตำแหน่งสุดท้ายจากแอมป์ VTL เมื่อใช้แอมป์ Pass Labs ขับ ปรากฏว่ารายละเอียดของเสียงกลางยังไม่อยู่ในระดับ “ทะลุทะลวง” เท่าที่ควรแบบ VTL จึงต้องปรับจูนตำแหน่งลำโพงใหม่ โดยขยับลำโพงห่างจากผนังหลังเพิ่มขึ้นอีกราว 2 เซนติเมตร ลำโพงซ้าย-ขวาวางห่างออกไปอีกหนึ่งเซนติเมตร พร้อมกับเปิดโถงออกมอีกเกือบครึ่งเซนติ์ ก็น่าจะราว ๆ ไม่เกินหนึ่งองศา ถึงจุดนี้จะเป็นการ optimize ตำแหน่งลำโพงในจุดที่ดีที่สุด เมื่อเล่นกับแอมป์สองตัวที่ใช้อ้างอิงในการทดสอบครั้งนี้

เปิดฉากด้วย *Gladiator* ในแทร็คที่สาม the Battle ผมพบว่าความยิ่งใหญ่อลังการของวงออร์เคสตรา ความลึก ไดนามิคคอนทราสต์ที่ต่อเนื่อง จัดว่าเป็นความพิเศษของ ProAc : Carbon Pro 8 ตัวนี้โดยแท้ทุกอารมณ์ รายละเอียดของการนำวงดนตรีของคอนดักเตอร์ รู้สึกว่าจะถูกควบคุมให้อยู่ในจังหวะจะโคน

อย่างสมบูรณ์แบบเท่าที่ฟังจะเป็น โปรดอย่าเข้าใจผิดว่า ถูกควบคุมจนตึงเปะกระทั่งกระดิกไม่ได้นะท่าน มันคนละเรื่องกัน รายละเอียดของการบรรเลงโพลี่ขึ้นมาน่าตกใจ ว่ากันตั้งแต่การเริ่มเพลงเลยก็ว่าได้ ยกตัวอย่างเช่น การร่ำกลองที่ตั้งอยู่เป็นพื้นที่มีความหนักและแน่น ไม่ติดกันเป็นพริด การลือเสียงกีตาร์ของไวโอลินและเครื่องเป่าที่แผ่วเบาหรือนาฬิกาที่ 1.30 ไม่พ่น Carbon Pro 8 ในการแยกแยะ แจกแจง ทั้งในแง่ความสมบูรณ์แบบของ Timbre ของเสียงกลาง และตำแหน่งการจัดวางของเครื่องดนตรีที่มีช่องไฟทั้งในแง่ระยะห่างและความลึกที่ชี้ชัดลงไป (pinpoint image) เสียงที่ไม่เคยได้ยินมาก่อน เช่น การเสียดสีกับฮอว์นและไวโอลินร่าวนาฬิกาที่ 2 กว่า ๆ กลับโผล่ออกมาเต็มไปหมด (ทั้ง ๆ ที่ดนตรีทั้งสามชิ้นนี้เล่นไม่ดัง)• จากนั้นก็ถาโถมซัดสาดด้วยเครื่องดนตรีทุกตัวในวงเพื่อถ่ายทอดให้เห็นบรรยากาศความซุลมุนวุ่นวาย โหดร้าย และอึ้งมีของการทำสงคราม คือมีทั้งตั้ง ตั้งมาก ตั้งจนหุดับ แล้วค่อย ๆ เบาลง และเบาจนได้ยินถึงแค่ระดับฮาร์โมนิกหรือหางเสียงเล็ก ๆ ของเครื่องสีแผ่วเบาสลับกันไปในระดับ “บรรยากาศที่บางและเบา” คล้ายกับนักรบผู้ที่กำลังจะสิ้นชีพจากไปด้วยฤทธิ์ของคมหอกคมดาบ ฉับพลันหันใดก็เกิดไดนามิคที่รุนแรงระลอกแล้วระลอกเล่า สปอตไลต์ดนตรีเปิด-ปิด ซึ่งควบคุมโดยคอนดักเตอร์ฉายแสงวูบวาบโผล่ทางนั้นที่ทางนี้ที่ไปทั่วทั้งห้องของ WJ กันเลยแหละ ท่ามกลางไดนามิคทรานเซียนต์ที่รุนแรงราวกับฟ้าถล่มทลาย (ระดับความดังพื้นห้องฟังสะท้อนขึ้นมาถึงโซฟา เบาะผ้าหนาที่นั่งฟัง ขนแขนลุกเกรียวด้วยความมันส์ถึงใจ) ผมกลับสามารถติดตามลีลาอ่อนหนัก-เบาจากเส้นสายของกลุ่มเครื่องสี หัวลมของเครื่องเป่าที่เจิดจ้าเกรียงไกร และกระซิบกระซาบเป็นครั้งคราว การตีกลองใหญ่ที่มีน้ำหนักเบาค่อยและช้า-เร็ว ตีประคอง ตีรัว หรือตีแบบทั้งน้ำหนักเต็ม หรือการตีของเครื่องสายที่รวมตัวกันพ้องเสียงขึ้นมาของกีตาร์สายเอ็นและฮาร์พ เหล่านี้ Carbon Pro 8 สามารถแยกแยะ Timbre ที่ซับซ้อนนั้น ออกมาชัดเจนในระดับ “ซ่าแหละรายละเอียด” โดยที่ไม่มีวหรือพร่ามัวเลย

•ขอยกความดีความชอบให้กับ Vibex DC Filter ที่ทำให้แบ็คกราวด์ของ PASS LABS ที่ขับลำโพงเจียบสนิทขึ้นไ่มากกว่าเดิมอีกระดับจนต้องเอาหูไปใกล้ ๆ ทวีตเตอร์ ถึงจะรู้ว่ากำลังเปิดเครื่องอยู่!!! ช่วงที่ยังไม่เบิร์นอุปกรณ์ตัวนี้รู้สึกได้เลยว่าความอับพันของแอมป์หายไปเยอะ แต่พอเข้าที่เข้าทางก็ไปโผล่เลยครับ

น่าสนใจอย่างยิ่งก็คือ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้สึกถึง “วิธีการเล่น” ของนักดนตรีของการสีซอเบสตัวใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นการรูด ดึง หรือสี ที่มี “ซัด” มากกว่าที่ผมเคยได้ยินจาก 800D ในระหว่างการฟัง (ดัง) ผมเอามือไปแตะที่ตู้ลำโพง มันสั่นครับ สั่นกว่า 800D แน่นนอน แต่การจูนซิสเต็มลำโพงและไดรเวอร์ให้ทำงานเป็นหนึ่งเดียว ทำให้ผมไม่รู้สึกรู้ว่าพลังแห่งดนตรีของ Carbon Pro8 จะมีปัญหากับตู้แบบสี่เหลี่ยมทรงชะลูดธรรมดา ๆ แบบนี้เลย รายละเอียดของเบสเป็นสิ่งที่น่าทึ่งมาก และเมื่อเบสตีซะแล้ว ทุกอย่างจึงถูกควบคุมและทำหน้าที่ของมันอย่างสมบูรณ์แบบ WJ ทำอะไรไม่ได้มากกว่านี้ นอกจากขยับวอลุ่มให้ตั้งขึ้นไปอีก ลีลา ดุดันเอาการมาพร้อมกับรายละเอียด ผิดแผกจาก Response ตัวใหญ่ในอดีตมากทีเดียว

Pink Floyd : The Wall เป็นอัลบั้มโปรเกรสซีฟร็อกหลุดโลก ที่จัดว่าบันทึกเสียงเข้าชั้นออดิโอไฟล์ ตัวจริงโดยไม่ต้องโฆษณา และเชื่อว่าการบันทึกเสียงที่น่าฟังทั้งการใช้เอฟเฟกต์และไม่ใช้เอฟเฟกต์ของการเล่นดนตรีทำให้คนหันมาให้ความสนใจอัลบั้มชุดนี้ เมื่อเล่นผ่าน Carbon Pro 8 ผมพบว่าได้อารมณ์ดิบ ดุ เกื่อน ในขณะที่

อุดมไปด้วยความต่อเนื่อง ฮาร์โมนิกของเสียงกลางที่ฉ่ำสวย และไล่สเกลของโทนคัลเลอร์อย่างยอดเยี่ยม ทั้งเหงา เศร้า วิกลจริต และปลอบโยนงมย์ท่าน จะขยายให้ฟังดังนี้...

ความดิบ ดุ เกื่อน ได้จากอารมณ์ของคุณครุใจร้ายในแทร็คที่สี่ The happiest days of our lives เริ่มจากเสียงเฮลิคอปเตอร์โฉบฉวัดเฉวียน และเสียงเครื่องใบพัดความถี่ที่ต่ำลงสะท้อนถึงพื้นห้องเสียงตะเบ็งที่เห็นภาพใบหน้าอันบิดเบี้ยวของครุจอมเอี้ยว เสียงอเล็กทริกเบสกีตาร์ที่สะอาด เด็งตึงซิงซัง อุดมด้วยรายละเอียดของโน้ตความถี่ต่ำกระเดื่องกลองที่คู่ไปกับเบสให้ตัวตนในเวทีที่ลึกกว่า แยกแยะชัดเจนเสียงกีตาร์ไฟฟ้าสลับกันซ้าย-ขวาให้จังหวะ และมี “น้ำ” ไม่แหบแห้ง ให้ความน่าฟังมาก เสียงหวดลงบนไฮแฮทอย่างรุนแรง เกิดประกายฉาบที่ชวนให้รู้สึกไปถึงน้ำหนักของแผ่นโลหะทองเหลืองที่กำลังสั่นไหวสะท้านส่งพลังงานต่อไปยังมวลอากาศรอบข้าง และหยุดตัวด้วยการใช้มือจับเพื่อให้หยุดได้ฉับพลันในจังหวะที่ต้องการ ช่วงที่ตีให้จังหวะ แแฮทตัวกลางให้อิมแพ็คที่ชัดเจน และ “โคตรเหมือน” แบบที่ผมไม่เคยรู้สึกแบบนี้มาก่อนเลย ความดุแบบนี้ทำให้รีบร้อนทวีตเตอร์ของ Carbon Pro 8 นำเกรงขามกว่าทวีตเตอร์โดมเพชรของ 800D ซะแล้ว

พอมาถึงแทร็ค Another Brick in the Wall ช่วงที่เด็กร้องประสานเสียงนั้น ดันมีเสียงผู้ใหญ่อันแอบผสมโรงที่ปกติไม่ค่อยจะได้ยินชัดเจนขนาดนี้โผล่ขึ้นมาลึกสุด ๆ ราวกับเป็นเสียงสะท้อนของห้องอัดยังงัยงั้น เพราะส่วนใหญ่เสียงเด็กได้กลับไปมาก โ้อ... นำขนลุกราวกับกำลังดูบลูเรย์เทียบกับดีวีดีเลยครับ ลำดับการฟอร์มของวงนำตื่นเต้นมาก อีสระและชัดเจนชนิดที่ต้องให้คำจำกัดความว่า “แมนยาร์วัจบัววง” หรือ Pinpoint นั่นเอง ตอนที่นาย Pink ถอนหายใจในเพลง Mother นั้น เสียง “เอ้อ” นี้มีเสียงลมเอือกตามมาแบบออฟเตอร์ซ็อคให้ความชัดเจนมากที่สุดเท่าที่เคยฟังลำโพงระดับล้านมาเลย เสียงกีตาร์โปร่งมีความฉ่ำชุ่มมากกว่าเมื่อเทียบกับลำโพงอ้างอิงที่ใช้ และเสียงร้องของนาย Pink ก็ดูจะออดอ้อนคุณแม่มากกว่าด้วย โทณัลบาลานซ์สวยงามจริง ๆ ผมทำอะไรมากกว่านี้ไม่ได้อีกแล้ว นอกจากเปิดวอลุ่มขึ้นไปอีกนิด เบสกับกระเดื่องมันสุดยอดความเหมือนจริง ๆ พับผ่า... ยิ่งแทร็คเสียดสีทุบกระຈกนี้ ห้องแทบแตก

AD

หลบเศษกระจกที่กระเด็นออกจากลำโพงแทบไม่ทัน (ว่าแต่คุณชอบความเหมือนขนาดนี้มั้ยละ?) แทร็คนี้แกมิกซ์เสียงร้องของนาย Pink เมายาวิกลจริตได้ใจจริง ๆ บวกกับโทนคัลเลอร์ของคีย์บอร์ดที่เล่นทำนองสับสนที่คลอทั้งเพลง และตอนท้าย ๆ มีแทรกอยู่ไกลลิบ ๆ แต่ได้ยินชัดแม้กระทั่งตอนที่แกร้อง Goodbye Cruel World แจกแรงทุกเม็ดซะจริง ๆ อันนี้ท่านกำลังบอกเราว่า นาย Pink สติแตกไปแล้ว เพราะไม่ต้องการมาปอบอีกแล้ว และบอกลาโลกอันโหดร้ายในที่สุด

ขอทดสอบคุณภาพของเสียงกลางและความซับซ้อนของฮาร์โมนิกที่ลำโพงระดับนี้ควรให้ได้ ด้วย SACD ค่าย Top Music TM-SACD 8003.2 และไม่มีผิดคาดเลยท่าน เสียงจากไวโอลิน Stradivarius ปี 1731 ไม่ทำให้ผิดหวังเลยครับ ถึงผมไม่เคยได้ฟังจริง ๆ ว่าเสียงไวโอลินระดับ “โคตร” แบบนี้ ควรให้เสียงแบบ

ไหน แต่อย่างน้อยที่สุด มันมีความหวาน กังวาน เปี่ยมพลัง นุ่มนวล และเก๋ียวรวดที่สามารถสะกดให้ผมอยู่ในวงวงได้ก็แล้วกัน ผ่าน ProAc : Carbon Pro 8 ตัวนี้แหละ โดยเฉพาะในแทร็คที่ 4 หรือหน้าร้อน ลีลาแรก อีตา Paul Shure ไวโอลินมือหนึ่งเจ้าของไวโอลินวิเศษที่ว่านี้ แก่ไขว้ฝีมือระดับ Concert Master ในลีลานี้ได้สุดขีดคลั่ง ไม่ว่าจะการให้น้ำหนักของการสีช่วงตอนขึ้น อ่อนช้อยผ่อนแรงเพื่อรอพระอาทิตย์ส่องแสงคลอด้วยเสียงฮาร์พจน์้องแน่นเป็นกลางบอกว่า พลังแห่งความมิดค้อย ๆ หดไป ตามมาด้วยการสีไวโอลินที่ปราดเปรียว มีพลัง และประกายดุคติน ว่องไว และเฉียบขาด ยิ่งสะท้อนความ “โคตรวิเศษ” ของไวโอลินที่ว่านี้ออกมาอย่างชัดเจน Carbon Pro 8 ให้คุณลักษณะของไดนามิคคอนทราสต์ได้ดีเยี่ยมจึงสามารถถ่ายทอดอารมณ์ร่วมได้แบบนี้ อ้อ... เล่นลำโพงแบบนี้ก็ต้องฟังเครื่องดนตรีแบบนี้สิครับ ถึงจะเรียกว่าคุ้มค่าตัว เพราะถ่ายทอดเสียงสวรรค์ของไวโอลินค่าตัวซัก 80 ล้านบาท ให้มาบรรเลงสด ๆ ต่อหน้าเราได้ทุกวันโดยไม่ต้องจ้างใครมาเล่น!

ความชุ่มชื้นและอิมเมทิวใจอย่างบอกไม่ถูก ก็คือ เสียงเซลโล่ที่ประสานเป็นแบ็คกราวด์ที่คราวนี้ไม่ยอมเป็นแค่แบ็คกราวด์ซะแล้ว มันควบคุมโทนเสียงต่ำจรดไปถึงเสียงกลางด้านสูงที่อิมเมทิวเต็มตัว และก้องกังวานที่เรียกว่าฟูลบอดี้ โดดเด่นมากชนิดที่ลืมฟังเสียงไวโอลินหนึ่งและสองไปชั่วคราว และทำให้เราแทบจะเห็นการโยกคลึงของการสีเซลโล่เลยทีเดียว โทนคัลเลอร์นี้เองที่ช่วยเพิ่มพลัง และการควบคุมอารมณ์ของเพลงได้ดีเยี่ยม ว่าแต่เวลาผมฟัง 800D กลับไม่รู้สึกรู้ว่าเซลโล่มันก็เด่นเหมือนกันนะในแทร็คนี้ เรียกว่าคนละอารมณ์ก็เห็นจะไม่ผิดนัก

อารมณ์กระเจิงขนาดนี้ก็ต้องบทประพันธ์ปราบเซียน โอเปร่า หรือลิเกฝรั่งก็ไม่ผิด แต่คราวนี้เป็นเพลงสวดศพครับ Mozart Requiem ที่นำวงโดย Miti ที่ WJ ยกให้เป็นหนึ่งในการบรรเลงที่ดีที่สุดอัลบั้มหนึ่งเริ่มจากแทร็คแรก เสียงวู้ดวินด์เป่านำตามมาด้วยกลุ่มไวโอลินเป็นพื้น เป็นการสื่อความจากมนุษย์ที่ส่งไปถึงพระเจ้า

ตามมาด้วยเสียงสวดพรณาอ่อนหวานของนักร้องหลายสิบชีวิต ไอ้โห... ด้านสูงนี้เหลือเกินเหลือใช้ เอ็คโคสุดยอดเยี่ยม การสลับเสียงของไวโอลินและ

ไวโอล่า Carbon Pro 8 แยกแยะออกมาชัดเจนมากเลยครับท่าน ทั้ง ๆ ที่ทับกับเสียงคอร์สเป็นสิบ ไม่ทับซ้อนหรือตีรวนเลย นี่ว่ากันที่วอลลุ่มระดับบายสองโมงกว่า ๆ นะนี้ การวิวัฒน์ของตัวโน้ตนี้ ขึ้นปรกติวิขาแล้วท่าน ยิ่งฟังผ่านซิสเต็มระดับนี้แล้ว แทบจะนึกถึงบรรยากาศการสวดมนต์ในโบสถ์ที่นอตเตอร์ดัมที่ WJ เคยได้ยินเลยทีเดียว

ในแทร็คที่สาม ความกดดัน โกรธกริ้วดุจไฟบรรลัยกัลป์ที่พระเจ้าลงทัณฑ์ เมื่อเล่นผ่าน ProAc คู่นี้ สร้างพลังและบรรยากาศที่น่าสะพรึงมาก พาลให้คิดถึงภาพยนตร์ 2012 นักแน่นทั้งทีมปานีร้าวกับติดตั้งจับวูฟเฟอร์คุณภาพสูงเข้ามาในระบบ ทรมอนบอทที่ลึงลือกคือเป็นโน้ตคู่กับจังหวะที่ทีมปานีตี (น่าจะเรียกว่าหวดมากกว่า เพราะดูเหลือเกิน) เสียงคอร์สชายซิงซาวกับโกรธใครมาร้อยชาติประหนึ่งเสียงสาปแช่ง เครียดเลยท่านเอ๋ย มิใช่เสียงเครียดนะ เพียงแต่พอดีความตามบทประพันธ์เทียบกับอารมณ์ของดนตรีนี้ มันให้ความรู้สึกน่ากลัวซะจริง ๆ ในท่อน REX นี้ เสียงคอร์สให้ความรู้สึกถึงพลังที่ยิ่งใหญ่ราวกับภาพยนตร์ The Lord of the Ring ตอนภูติแห่งหวนไฟล่อออกมาแบบเดียวกันเปียบความถี่ต่ำที่ได้จากเครื่องเป่าสัมพันธ์ได้ถึงไต่ผิวหนังกันเลย ผมว่า ProAc รุ่นนี้ เหมาะมากกับการฟังที่มีเครื่องดนตรีที่มีความสลับซับซ้อนและต้องการการถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลงที่ลึกซึ้งเป็นพิเศษ ก็สมควรกับค่าตัวแหละครับ WJ ทดสอบด้วยความปลื้มและตื่นตันจริง ๆ ไม่เคยฟัง Mozart Requiem แล้วกินใจได้ถึงขนาดนี้...

สรุปความ

นี่เป็นลำโพงระดับเวิร์ลด์คลาสอย่างแท้จริง โดยที่คุณไม่จำเป็นต้องบอกว่ามันให้เสียงสเตอริโอ ProAc หรือสเตอริโออเมริกัน หรืออังกฤษ มันให้คุณภาพของเสียงกลางและแหลมที่ร่ำรวยเสน่ห์ ไทลีสั้น น่าฟัง รายละเอียดครบถ้วนแบบขนหัวลุก บรรยากาศสวยงาม เบสทอดและทิ้งตัวอย่างมีน้ำหนัก มีชีวิตชีวา เวทที่กว้างขวางและโอโถง เมื่อผมได้ฟัง ProAc Carbon Pro 8 ที่ซื้ด้วย VTL Monoblock ในขณะที่ผมจะได้เสียงกลางที่ดุคติน จะแจ่ม สด หวานติดหูเล็กน้อย ทุ่มที่กระชับ สะอาด ลงลึกและตึงตัวกว่า เวทที่ด้านกว้างที่ย่อมเยากว่า แต่ได้มิติในด้านลึกที่ตึกกว่า เมื่อซื้ด้วย Pass Labs ส่วนคุณภาพของ Timbre และการฆ่าแหลมรายละเอียดทุกอนุชุนตามธรรมชาติของเสียงดนตรีชิ้นนั้น ๆ จัดอยู่ในระดับสุดยอดจากแอมป์ทั้งสองตัว ความมีเสน่ห์ของเสียงกลางแบบสเตอริโอ ProAc ที่เคยบ่งบอกความเป็นตัวตนหรือลายเซ็น มาบัดนี้กลายเป็นความเที่ยงตรงกว่าให้ความเฉียบขาด หรือพลิ้วหวานตามแต่แอมป์พลิฟายเออร์ที่ใช้ซื้ ปลายแหลมจากริบบอนทวิตเตอร์ให้ไดนามิกอิมแพ็คบัลลันสมจริงและทอดตัวได้ดี แลมนด้วยดีเทลที่แฝงอยู่ เช่น เสียงก้องของห้องอัดหรือเสียงแทรกวับ ๆ แวม ๆ ของชิ้นดนตรีที่แอบ ๆ ไว้ (ปกติได้ยินไม่ค่อยถนัด กรุณาอ้างถึงลำโพงที่ใช้อ้างอิงด้วยครับ จะเห็นภาพ) ด้านปลายสุดระยะยิบระยะยิบละลายคลุกเคล้าจางหายไปในาอากาศของมันยังสงวนท่าทีว่าเป็นรองโดมเพชรอยู่บ้าง แต่ใครจะสนเล่า ในเมื่อประกายเสียงสออันรุนแรงดุคตินของ The happiest days of our lives ของ Pink Floyd The Wall มันก็ให้ความดุเดือดเลือดพล่านที่เหนือกว่าเช่นกัน เอากะมันสิ!!! ต่อไปนี้เป็นข้อแนะนำ

1. ด้วยราคาค่าตัวระดับที่ไม่ธรรมดา แน่แน่นอนว่าคุณควรจะได้ความไม่ธรรมดาของมันด้วย เช่น คุณภาพงานที่สวยสง่าและเนียบเรียบไม่เป็นที่รองใคร โดยเฉพาะพวกที่ชอบงานไม้ธรรมชาติ ที่ต้องยกตัวอย่างเรื่องหน้าตาของมันก่อนก็เพราะมันสวยสง่ามากพอที่ไม่ใช่เป็นเพียงของแถม แต่มันเป็นงานฝีมือระดับสูงคู่ควรกับรสนิยมของผู้รักความเป็นที่สุด ไม่ใช่

เสียงดีแต่หน้าตาไม่รับแขก หรือใหญ่โตเทอะทะไม่เข้ากับลุคโมเดิร์นของบ้านหุร ๆ สมัยใหม่เท่าไร

2. ผมยกย่องให้มันเป็นลำโพงที่ถ่ายทอดคุณภาพของเบสที่สมบูรณ์แบบคู่หนึ่ง (ในแง่ของดนตรี ไม่ใช่ข้อดีความถี่ที่ 15 Hz แล้วมาบอกว่าเบสดี) และต้องแนะนำว่า มันเหมาะกับห้องที่มีพื้นที่ขนาด 35 ตารางเมตรขึ้นไป (5x7) หรือห้องขนาด 24 ตารางเมตร (4x6) ที่มีการควบคุมอะคูสติคส์ที่ดีพอ ถึงจะเรียกความยอดเยี่ยมในแง่นี้ออกมาได้ เปิดได้ดังมากโดยที่ไม่รู้สึกถึงการเสียโชนัลบาลานซ์ คุณจะแปลกใจหากผมจะบอกว่าลำโพงระดับเวิร์ลด์คลาสนะ เขาวัดกันที่คุณภาพของเบสนะครับ และเจ้า Carbon Pro 8 นี้ก็ติดอันดับซะแล้ว

3. เรื่องคุณภาพเสียงกลางและแหลม คงไม่ต้องบรรยายว่าอยู่ในระดับไหน เอาเป็นว่ามันให้ Timbre ที่ถูกต้องที่สุดเท่าที่แอมป์ที่ผมใช้ทดสอบทั้งสองตัวนี้ฟังจะได้ 100% แคนันคงจะพอสำหรับการสวดิติกรรมง? ส่วนพวกที่กังวลเรื่องอิมเมจและชาวตัสแดงชิงชีพ ก็ต้องบอกว่าไม่ต้องเป็นกังวลแต่อย่างใด เอาเป็นว่าในระยะการนั่งฟังห่างแค่เพียงสองเมตรกว่า ก็รู้สึกว่ามันเป็นลำโพงล่องหนได้แบบลำโพงวางหิ้ง นอกเหนือจากนั้น ลองจินตนาการนะครับ ว่า เมื่อลำโพงตู้เบ้อเริ่มมันหายไป แล้วจะเหลืออะไรอีก นอกจากคุณกับ “ดนตรีสด” ขอให้เน้นการเชื่อมต่อพาระยะลำโพงด้วย เอะระดับซัก +/- 2 มิลลิเมตรนะครับ เอะเรื่องเลยที่เดียวตอนเชื่อมต่อกับความเที่ยงตรงของเฟรเดอริค Reference ของมัน

4. ฝากไว้เรื่องสุดท้าย คุณควรระวังว่า มันจะตีแผ่ความบกพร่องของซิสเต็มของคุณออกมา แต่หากถ้าซิสเต็มที่ใช้ร่วมกับมัน ปรามมัน หรือเข้ากันได้แล้วละก็ คราวนี้โมเสาร์ทจะลงนรกหรือสวรรค์ จะสุขหรือจะโศก หรืออยากจะพันกันเลือดสาดแบบนายพลแม็กซิมัส หรือจะประกาศชัยชนะของทาสเหนือกษัตริย์คอมโมดัสท่ามกลางฝูงชนในสนามคอลอสเซียมก็ได้ทั้งนั้น ProAc Carbon Pro 8 จัดอารมณ์สุนทรีย์แห่งดนตรีให้เลย ฟังคลาสสิกจัดว่าเหมาะที่สุด ฟังแจ๊สหรือเพลงร็อกก็ดีเยี่ยม แต่ผมว่ามันง่ายไปมั้งกับการเล่นลำโพงระดับนี้ แนะนำสำหรับผู้โช้วคว่าลำโพงไฮเอนด์ที่ขึ้นทำเนียบระดับหัวแถวที่จะกลายเป็นลำโพงในตำนานอีกคู่แน่นอน โดยที่ไม่ต้องรอชื่อเมกันยักษ์ใหญ่ใส่โฆษณา มาคอนเฟิร์ม สถาบัน WJ แนะนำเป็นอย่างยิ่ง!

ขออภัยสำหรับท่านที่ติดตาม **เล่าเรื่องงานชิ้นสุดท้ายของโมเสาร์ท** ตอนจบ เพราะ WJ ต้องขอลาไปพักผ่อนก่อนเพื่อเตรียมล้างหน้าล้างตาสำหรับกิจกรรม Unfinished Format War ในงาน BAV SHOW 2011 ที่กำลังจะมาถึง แหม... รู้สึกว่ามันจะกลายเป็นอภิสงครามมหากาพย์ไปซะแล้ว สงสัยสงครามจะสิ้นสุดก็อิตรงที่ WJ หันหลังให้ไววัลแล้วมาเล่นกับดิจิทัลดาต้าสตรีมมิ่ง? ไม่รู้ว่าวันนั้นจะมาถึงเมื่อไหร่ ระหว่างนี้ก็ขออวยพรให้ทุกท่านเอนจอยกับดนตรีและเอนจอยกับชีวิตที่ยังมีลมหายใจอยู่กับเครื่องเสียงที่ท่านชื่นชอบ แล้วพบกันในงาน BAV SHOW 2011 ครับทุกท่าน สวัสดีครับ. **ADP**

หมายเหตุ -คุณวิศิษฐ์ ส่งบทความนี้ก่อนจะถึงงาน BAV SHOW 2011 (กอง บก.)

Specifications

- Nominal Impedance :** 4 ohms
- Recommended Amplifiers :** 10 to 500 watts
- Frequency Response :** 20hz to 30Khz
- Sensitivity :** 91.5db linear for 1 watt at 1 metre
- Bass Driver :** 2 x 8" (200 mm) studio professional drive units with pure polymer impregnated and polished carbon weave cone with rear lacquer and concentric weighting.
- Midrange Driver :** 3" (75 mm) soft dome with pure polymer impregnated carbon weave air coupling.
- Tweeter :** ProAc ribbon with diaphragm as 'light as a human hair' alnico magnet and rear chamber damping.
- Crossover :** Finest components on dedicated circuit board. ProAc multistrand oxygen-free copper cable throughout split for optional bi wiring and bi amping.
- Dimensions :** 49.2" (1230 mm) high with spikes and plinths, 9.6" (240 mm) wide, 18" (450 mm) deep
- Weight :** 146.9 lb (68 kg) each unpacked
- Mode :** Floor standing with spikes
- Grille :** Acoustically transparent crimplene
- Finish :** Finishes to be announced

WJ Ultimate Reference for Equipment Review

Ultimate Reference System:

CD Player	Ayre C5xe MP upgraded
Analogue Player	Thorens TD 124, Arm SME 3009 Series II Improve, Benz SL
Pre Amplifier	AudioValve Conductor
Phono Stage	ASR mini Basis
Amplifier	Pass Labs X350.5 Super symmetry amplifier
Speaker	B&W 800D Mk 2
Interconnect Cable	Balance XLR, Cardas Neutral Reference Single end, Van Den Hul The First Ultimate
Speaker Cable	Cardas Clear Beyond, JPS Aluminata
Power Conditioner	Quantum QX4, Quantum QB4
Power Chord	Hovland Reference, Cardas Golden Reference Quantum power cable, Furutech copper power chord & plug, Kimber PK10 & Furutech copper plug
Room Acoustics	Custom made to Schroeder & RPG diffuser, custom made reflector panel, custom made wall panel damper per RPG, Room dimensional optimized and calibrated per RPG

นำเข้าและจัดจำหน่าย
ปิยะนัส อิเล็กทริกส์ โทร. 0-2746-4511-13
ราคา 1,650,000 บาท